

Perdiguero de Burgos

Standard FCI č. 90 / 09.11.1998/F

Překlad do francouzštiny: upravil Dr. Paschoud

Překlad z francouzštiny: Helena Dvořáková

Původ: Španělsko

Datum zveřejnění platného standardu: 26.05.1982

Použití: je to ohař, používaný k lovu srstnaté a pernaté zvěře. Je to velmi vhodný pes pro lovce, kteří si přejí mít psa odolného, kterému nevádí žádný terén a je použitelný pro všechny způsoby lovu, poslušného a silného, s výborným čichem a výborným loveckým stylem, který vychází z jeho klidné povahy a jistoty při hledání, stejně jako z jeho vystavování a bezvadného přinášení. Ačkoli byl používán k lovu drobné zvěře, je schopný konat i dosled vysoké a tohoto úkolu se zhošťuje velmi srdatě.

Klasifikace:	Skupina 7	ohaři (stavěči)
	Sekce 1.1	ohaři kontinentální krátkosrstí
	S pracovní zkouškou	

Celkový vzhled: je to lovecký pes přiměřené velikosti, kvadratický, vyvážených proporcí. Hlavu má pěkně utvářenou, má kompaktní trup a silné končetiny. Uši má svěšené a je krátkosrstý. Délka těla se má co nejvíce přibližovat výšce v kohoutku. Je třeba vyhledávat funkční a harmonickou tělesnou stavbu ve statické i v pohybu.

Použití/Povaha: je otužilý, má vyrovnanou povahu, je klidný a usedlý; je to výborný stavěč, specialista na lov drobné zvěře srstnaté i pernaté. Má milý pohled, je ušlechtilý, je to plemeno s výbornou povahou, vrozenou poslušností a inteligencí.

Hlava: celkově je hlava velká a mohutná, se správně vyvinutou mozkovnou, obličejová i čenichová partie jsou silné, uši jsou zavěšené a spirálovitě se stáčí. Při pohledu shora má hlava obdélníkový tvar, přičemž se pozvolna zužuje směrem k nosu, čenich však není špičatý. Poměr délky mozkovny a čenichové partie je 6 : 5. Horní osy mozkovny a nosního hřbetu jsou rozbíhavé.

Část mozková:

Mozkovna: je široká, mohutná, z profilu klenutá, konvexní; střední rýha je výrazná a týlní hrbol je málo výrazný. Rozbíhavost os mozkovny a nosního hřbetu je výrazná.

Stop: je pozvolna klesající, málo vyjádřený;

Část obličejová:

Nos: je tmavě hnědý, vlhký, velký a široký s dobře otevřenými nozdrami.

Čenichová partie: z profilu je rovná nebo jen mírně klenutá směrem k nozdram. Je široká po celé své délce, nesmí budit dojem, že je špičatá. Nosní hřbet je široký.

Pysky: jsou spuštěné, nikoli však volné (větrné). Horní dobře překrývá spodní. Spodní pysk tvoří viditelný koutek. Sliznice pysků musí být hnědě pigmentované.

Čelisti/Zuby: zuby jsou silné, bílé a zdravé; mají nůžkový skus; všechny premoláry jsou v čelistech.

Oči: jsou středně velké, mandlového tvaru, oříškové barvy, je upřednostňována tmavá; mají ušlechtilý a něžný pohled, který někdy působí dojmem smutku. Kůže očních víček je středně silná, hnědě pigmentovaná stejně jako sliznice. Spodní víčko musí přiléhat co možná nejtěsněji k oční kouli.

Uši: jsou dlouhé, zavěšené, trojúhelníkovitého tvaru. Jsou zavěšené v linii očí, v klidu krásně splývají podle lící a jsou vývrtkovitě stočené. Aniž bychom je násilně natahovali, musí dosahovat ke koutku a nesmí přesahovat konec nosu. Jsou jemné a sametové na dotek, osrstění i kůže jsou jemné, s patrnou sítí žil. Je-li pes vzrušený, nese ucho výše a linie závěsu je plošší.

Patro: je růžově zbarvené, hrany jsou výrazné;

Krk: je silný, mohutný; je široký u hlavy a pozvolna se zesiluje směrem k tělu. Horní linie je mírně vyklenutá. Spodní linie má patrný lalok, který tvoří dvě řasy, vycházející z oblasti koutků; nesmí však být příliš výrazný.

Tělo:

Celkový vzhled: hranaté, silné a mohutné s velmi vyvinutým předhrudím a hrudníkem, budí dojem síly a obratnosti.

Kohoutek: je dobře patrný;

Horní linie: rovná a vodorovná; je upřednostňován mírný sklon od kohoutku k zádi; Nikdy není pronesená a v pohybu se nesmí houpat ze strany na stranu.

Hřbet: je mohutný a dobře osvalený.

Bedra: středně dlouhá, široká a svalnatá, působící dojmem síly.

Zád: je široká a silná; je třeba dbát na to, aby její sklon vzhledem k hřbetní linii byl menší než 45 °. Zád má být stejně vysoko, jako kohoutek, nebo o něco níže.

Hrudník: široký, hluboký, dosahující úroveň lokte; je svalnatý a mohutný; výrazné předhrudí; žebra jsou silná a klenutá, ne plochá; Mezižební prostor je široký a zřetelný v takové míře, s jako se přibližuje volným žebřům. Obvod hrudníku, měřený v jeho čtvrtině, musí být stejný, jako výška v kohoutku.

Břicho a slabiny: břicho se pozvolna zvedá směrem ke genitáliím. Slabiny jen mírně vtažené.

Ocas: silný i kořene, nasazený středně vysoko. Krátí se na polovinu svojí délky.

Končetiny:

Hrudní končetiny:

Celkový pohled: jsou perfektně rovné, rovnoběžně postavené. Mají silnou kostru, krátké záprstí a dobře vyvinuté tlapy.

Lopatky: jsou středně šikmé, svalnaté. Lopatka musí být téměř stejně dlouhá jako ramenní kost.

Ramě: silné a silně osvalené; je dlouhé jako 2/3 délky přední nohy.

Lokty: dobře přiléhají k hrudnímu koši.

Přední nohy: mají silné kosti a kotník je výrazný. Jsou rovné, kolmo postavené.

Metakarpus: z profilu nepřilíží šikmo postavený, je postaven v ose prodloužené přední nohy. Má silné kosti.

Přední tlapy: kočičí; prsty jsou sevřené, články prstů jsou silné a klenuté; drápy tmavé; chodidlové hrboly robustní, polštářky široké a odolné. Meziprstní blány středně vyvinuté.

Zaúhlení:

úhel scapulo-humerální:	okolo 100%
úhel numero – radiální	okolo 125%

Pánevní končetiny:

Celkový pohled: zadní nohy jsou silné a svalnaté, se silnou kostrou, s korektním úhlením hlezna výrazně a správně zaúhlená, celkově působí dojmem mohutnosti a pevnosti.

Stehna: jsou velmi silná, svalstvo je zřetelné, výrazné a mohutně vyvinuté. Jejich délka tvoří 1/3 z celkové délky nohy.

Bérec: dlouhý, se silnými kostmi. Je 2x tak dlouhý než metatarsus.

Hlezna: jsou výrazná, se zřetelnými klouby.

Metatarsus: má silné kosti, je postavený kolmo k zemi.

Zadní tlapy: jsou kočičí, stejně jako přední, někdy jsou nepatrně delší.

Zaúhlení:

úhel coxo-femorální	okolo 100°
úhel femoro-tibiální	okolo 120°
úhel hlezenní otevřený	více jak 130°

Pohyb: typický pohyb pro tuto rasu je ekonomický klus, plynulý a důrazný, bez sklonu k mimochodu.

Kůže: pružná, aniž by však byla volná, je silná, dostatečně velká, růžová beze skvrn. Veškeré sliznice jsou hnědé, nikdy černé.

Zevnějšek:

Srst: uzavřená, středně silná, krátká, hladká a pokrývající tělo včetně meziprstí. Na hlavě, uších a koncích končetin je jemnější.

Zbarvení: základní barvy jsou bílá a játrová. Tyto dvě barvy se nepravidelně mísí, což dodává srsti různé odstíny – játrový, šedohnědý, stříkaný játrově hnědou a další odstíny, podle toho, zda převládá játrová nebo bílá barva a podle rozmístění různých velikých bílých ploch. Jedním z velmi rozšířených znaků, i když ne nezbytným, je čistě bílá skvrna na hrudi, větší či menší. Uši jsou vždy celé hnědé. Hnědá srst může tvořit jednobarevné, jasně ohraničené plotny, rozmístěné nepravidelně po celém zevnějšku psa. Totéž platí pro bílou srst, která rovněž

může tvořit bílé plochy, které však nesmí být příliš rozsáhlé. Nikdy není přípustná černá barva nebo znaky pálení nad očima s na končetinách.

Výška:

Kohoutková výška: psi: 62 – 67 cm
 feny 59 – 64 cm

U tohoto plemene je velmi výrazný pohlavní dimorfismus, psi jsou mnohem jednodušší a feny se liší jak výškou, tak i tím, že jsou celkově jemnější.

Chyby: Všechny odchylky od tohoto standardu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

Lehké vady:

- poněkud klenutý profil čenichové partie
- chybění několika premolárů
- klešťový skus
- nepatrně viditelné spojivky
- pysky nebo lalok výraznější, ne však přehnaně vyvinuté
- nedostatečně pevná hřbetní linie
- záprstí a tlapky měkčí
- jizvy, zranění a lehké odřeniny během lovecké sezóny

Těžké vady:

- lehká konstrukce, křehká nebo přehnaně hrubá a lymfatická tělesná stavba
- osy mozkovny a nosního hřbetu rovnoběžné
- malá nebo lehká hlava
- úzká mozkovna
- špičatý čenich
- chybění některých stoliček nebo špičáků, pokud to není následek úrazu
- výrazné entropium či ektropium, světlé oči
- uši příliš dlouhé nebo příliš nízko zavěšené
- příliš spuštěné pysky, příliš velký lalok
- prosedlá hřbetní linie
- záď příliš převyšující kohoutek
- nekorektní zaúhlení, slabé nebo vychýlené
- vybočené lokty
- kravský postoj
- srst zvlněná nebo příliš dlouhá
- nevyvážená povaha

Vylučující vady:

- osy mozkovny a nosního hřbetu zřetelně sbíhavé
- depigmentace nosní houby
- rozštěp nosu, černý nos
- výraznější předkus nebo podkus
- albinismus povrchu těla a sliznic

NB:

- Všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.
- Pouze zdraví psi, schopní vykonávat činnost, pro kterou byli vyšlechtěni a jejichž morfologie je typická pro plemeno, mohou být využíváni pro reprodukci.